

گزارشی از برنامه پادشاه فصل‌ها پاییز

علی توانا

مholmی باشد برای فعالیت‌های این چنینی. در واقع، همین محافل است که کم کم جریان شاعران و ادبی دارد. از همین روی، بنیاد اندیشه فرهنگی ایجاد می‌کند و جریان فرهنگی بسیاری از کشتی‌های فکری تکامل اجتماعی را هدایت خواهد کرد و به ساحل آمن و مهروزی خواهد رساند. خوش آمدید و قدم‌های همه شما روی دیدگان.

این برنامه در سه بخش داستان خوانی، شعر خوانی و قطعه ادبی تنظیم شده بود. بسواری از شعرهایی که توسط شاعران قرائت شد، مناسبی و پاییزی بود و همین طور خوانش متن ادبی. اما سهمی هم باید داستان نویس‌ها می‌داشت که در این محفل چند داستان نیز خوانده شد.

در بخش شعر خوانی، اولین شاعر محمود حکیمی بود که با خوانش شعری، همه را به

جایگاه خاصی در مفاهیم و متون خلق شده شاعران و ادبی دارد. از همین روی، بنیاد اندیشه روز دوم میزان ۱۳۹۵ را میریان جمعی از شاعران و ادب‌دوستان بود؛ در محفل فرهنگی-ادبی به نام «پادشاه فصل‌ها پاییز».

جلسه را مجری برنامه، حسینعلی کریمی با خوانش شعرهای پاییزی آغاز کرد و بعد حسین حیدری‌گی مدیرمسئول فصلنامه ادبیات معاصر در مورد فعالیت‌های بنیاد اندیشه صحبت کرد و گفت: چنین محافلی در واقع بهانه‌ای برای گردآمدن دوستان شاعر و نویسنده است. این شهر نیازمند این‌گونه محافل است که فرهنگیان ما گرد هم بیایند و حرفی از جنس مهربانی بزنند؛ در این فضایی که بر است از خشونت و نامهربانی. بنیاد اندیشه نیز با همین هدف فعالیت می‌کند تا

همه فصل‌های سال برای همه آدمها حس و حال متفاوت دارد؛ یکی بهاری است، یکی تابستانی، یکی زمستانی و یکی هم خزانی، هر کسی فصل بخصوصی را دوست دارد. اما نمی‌دانم علت چیست که فصل خزان بیشتر سر زبان‌ها است و احساس برانگیز. شاید خزان فصل دگرگونه‌ای است؛ فصلی که خبر از پایان شکفتن‌ها و رستن‌ها دارد و به نوعی تکامل و حاصل‌دهی را هم نوید می‌دهد. فصل خزان روزهای کوچ و جابه‌جایی‌ها نیز هست و همین کوچ است که از دیرگاه مورد توجه بشر بوده است، نه این که بشر خود در طول تاریخ زمین، همواره این دایرة‌خاکی را گشته است و از غربتی به غربت دیگر رفته است. شاعران و نویسندهان به عنوان خلاق مفاهیم رمانیک و تراژیک نیز این فصل را دوست دارند و خزان

بخشی از شعرهایی که در این برنامه خوانده شد.

امین پویا رضایی

شوی تایی مه صبا موشدى
ای تایستوی غم تیرما موشدى
خدا دیدار توره قسمت موکد
بولجه جای مولب دریا موشدى

*

قسم دادی مرد شیر مادر
تنا از تو بشم، عمری سراسر
اگرچه وعده های خام گشتنک
بسی عاشق توبه این دل کافر
عادله آذین نظری

ای که یادت از خیال شور شب آکنده است!
ای که نامت از هواي تاب و تب آکنده است
ای که با ترفند بی باکانه عادت کرده ای

با سلام تازه صبحانه عاده کرده ای
تا که دست ریش ریش آسمان را بر کنی
لحظه های رفتن دیروزها را سر کنی
ای که از شبهها ملول، ای از هوسها خسته ام
ای تمام هستی ام، ای شهسوار رسته ام

...

فخریه بیات

به زنان کوپانی:
می بوسنم

فرشتہ خبر گناهم را به آسمان می برد
می بوسی ام
فرشتہ ها قلم می زند
به جنگ می روم
گلوله می نشیند به سینه ام
فرشتہ ها چشم می بندند
خاک بر سر می شوم
فرشتہ ها بی کار می شوند
چه با شکوه و زنانه می برد

داستاننویس جوان و با استعداد، که سال پار مقام نخست جشنواره ادبی قدرپارسی را از آن خود کرد، داستان خواند. سروش داستان هایی با درونمایه روستایی و تاریخی می نگارد و زبان داستانی خوبی دارد. سروش با خوانش قسمتی از داستان «گونه های خراشیده خشخاش» ذهن ها را به روستای «کندوگگ» و «سلطان» کشاند؛ جایی که هنوز آسمانش آبی است و از تعرض شهر به دور مانده. بعد حبیب صادقی نویسنده مجموعه داستان «بادیگارد» داستان خواند. در قسمت بعد هادی مروج، نویسنده طراح و هنرمند داستانی «شاخ پر از حماقت» را به خوانش گرفت. مروج نویسنده ای است که پیشتر شخصیت های داستان هایش روان شناختی و انتزاعی است.
در بخش قطعه ادبی، علی توانا، داستاننویس جوان، قطعه ادبی «پادشاه فصلها پاییز» را به خوانش گرفت. این محفل با عکس های یادگاری فرهنگیان به پایان رسید.

بنیاد اندیشه

